

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobkyně: X, narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Patrikem Personou
sídlem Bedřicha Smetany 1916, Uherský Brod

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 11. 2023, č. j. X

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 22. 8. 2023, č. j. X. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím žalovaná rozhodla, že podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se žalobkyni od 24. 9. 2023 odnímá invalidní důchod.
2. Žalobkyně v žalobě nejprve shrnula průběh správního řízení. Posudku MUDr. Krutského ze dne 14. 7. 2023 vytýkala rozpor se zprávou prof. MUDr. P. ze dne 13. 4. 2023, který zmiňoval

dlouhodobě přetrvávající bolesti v oblasti symfýzy, které jsou trvalé. Dále posudku vytýkala, že neobsahuje odůvodnění změny okolností vedoucích k odnětí invalidního důchodu. Napadené rozhodnutí je pak podle žalobkyně nepřezkoumatelné, neboť i v revizním posudku absentují důvody pro posouzení posudkového lékaře, posudek nezohlednil veškeré dostupné podklady a nevypořádal se se skutečnostmi plynoucími z lékařských nálezů. Neobstojí tak požadavkům § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Zjištění prof. MUDr. P. ze dne 13. 4. 2023 byla v době rozhodnutí 4 měsíce stará, tedy neaktuální. Zmínku, že jí byl invalidní důchod přiznán na základě proklínského přístupu, označila žalobkyně za překročení správního uvážení. Namítala, že nebyla osobně přítomna posuzování, což považuje za překročení správního uvážení podle § 16a odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb. Správní orgány se tak dopustily vad řízení, rozhodovaly na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu, který nemá ve spise oporu nebo vyžaduje doplnění. Žalobkyně nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu, ten by měl být nadále hodnocen podle kapitoly XI, oddílu D, položky 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tj. v režimu invalidity I. nebo II. stupně. Žalobkyně požadovala, aby byl vyslechnut její praktický lékař MUDr. P. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a jí byly uhrazeny náklady řízení.

3. V doplnění žaloby, podaném po lhůtě k doplnění žaloby, žalobkyně svou argumentaci rozvedla. Zopakovala, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť se posudky vypracované v obou stupních řízení nevypořádaly se všemi skutečnostmi vyplývajícími z lékařských zpráv, prvostupňové rozhodnutí mělo být pro tyto vady zrušeno v námitkovém řízení. I revizní posudek se uchyluje k pouhému opakování nálezu prof. MUDr. P., aniž by se s těmito závěry vypořádal. Znovu se žalobkyně odvolávala na závěry jeho nálezů, podle nichž jde o problém mechanicky omezující výkonnost a bez možnosti dalšího operačního řešení, což nadále odpovídá kapitole XI, oddílu D, položce 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a tedy invaliditě. Bylo tak porušeno legitimní očekávání žalobkyně. Žalobkyně setrvala na tom, že skutkový stav nebyl zjištěn správně, jde o vadu řízení.
4. V písemném vyjádření žalovaná uvedla shodné skutečnosti jako v napadeném rozhodnutí. Protože žalobkyně nesouhlasila s medicínským posouzením zdravotního stavu, navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., které je povinným důkazem. Pro případ, že v řízení před soudem nebude prokázána invalidita žalobkyně, navrhovala žalovaná, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Jinak ponechala rozhodnutí soudu na výsledcích posouzení zdravotního stavu žalobkyně.
5. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující rozhodné skutečnosti:
6. Posudkem posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Liberec (dále jen „OSSZ“) ze dne 4. 6. 2019 byla zjištěna invalidita žalobkyně ve II. stupni od 7. 5. 2019, přičemž zjištěné zdravotní postižení bylo zařazeno podle kapitoly XI, oddíl D, položka 2b s mírou poklesu pracovní schopnosti 50 %. Posudkem OSSZ ze dne 11. 6. 2020 byla zjištěna invalidita žalobkyně ve I. stupni od 11. 6. 2020, zdravotní postižení bylo zařazeno podle kapitoly XI, oddíl D, položka 2b s mírou poklesu pracovní schopnosti již jen 35 %. Dalším posudkem OSSZ ze dne 2. 6. 2021 byla shodně zjištěna invalidita žalobkyně v I. stupni od 11. 6. 2020, zdravotní postižení bylo nadále hodnoceno podle kapitoly XI, oddíl D, položka 2b s mírou poklesu pracovní schopnosti 35 %. Žalobkyně proto pobírala invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.
7. V rámci kontrolní prohlídky byl posudkovým lékařem OSSZ vypracován posudek MUDr. Krutského ze dne 13. 7. 2023, podle kterého žalobkyně od 13. 7. 2023 není invalidní podle § 39

odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, neboť byl zjištěn pokles pracovní schopnosti pouze o 15 %. Zdravotní stav žalobkyně byl posouzen dle kapitoly XI, oddíl D, položka 2a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudku žalovaná rozhodnutím ze dne 22. 8. 2023 rozhodla o odnětí invalidního důchodu ode dne 13. 8. 2023.

8. V řízení o námitkách byl zdravotní stav žalobkyně posouzen posudkovou zdravotní službou žalované. I podle posudku posudkové lékařské služby ze dne 13. 11. 2023 se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kde rozhodující příčinou bylo zdravotní postižení srovnatelné s postižením uvedeným v kapitole XI, oddíl D, položka 2a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Bylo konstatováno, že se jedná o stav po umbilikální hernii a stav po opakovaných chirurgických řešeních, bez recidivy, bez funkčního deficitu. V posudku byly zmíněny závěry mj. z chirurgie ze dne 13. 4. 2023. Posudek konstatoval, že nebyl doložen funkční deficit. S přihlédnutím k profesi byla zvolena horní hranice stanoveného rozmezí poklesu míry pracovní schopnosti 15 %, která již nebyla navýšena, neboť žalobkyně netrpí dalšími významnými onemocněními. Pokud by byla zvolena položka 2b, muselo by být doloženo, že se jedná o funkčně významné postižení, o kýlu s větší eventerací útrobu před břišní stěnou, mechanicky omezující výkonnost, bez možnosti operačního řešení, tato kritéria podle posudkové služby žalované naplněna nebyla. I dle tohoto posudku žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění. Ze závěru tohoto posudku vyšla žalovaná při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Protože po přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně činí pokles pracovní schopnosti 15 %, nejsou splněny podmínky pro trvání invalidity podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, změnila se tak skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.
9. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska uplatněných žalobních námitek, jejichž podstata se týkala posouzení invalidity žalobkyně, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.
10. V prvé řadě musí soud konstatovat, že neshledal důvod zrušit napadené rozhodnutí žalované pro nepřezkoumatelnost ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Podle ustálené judikatury jsou nepřezkoumatelná taková rozhodnutí, z nichž není zřejmé, jakými úvahami se soud při hodnocení skutkových a právních otázek řídil [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52; rozsudky NSS dostupné na www.nssoud.cz]. Nepřezkoumatelný je také rozsudek, ve kterém soud opřel své rozhodnutí o skutečnosti v řízení nezjišťované či zjištěné v rozporu se zákonem (viz rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů je i takový rozsudek, jehož odůvodnění si vnitřně odporuje (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost má místo v případě zásadních vad rozhodnutí, které pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze věcně přezkoumat. To může nastat i tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela, tedy i implicitně, reagovat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Tyto závěry jsou přiměřeně aplikovatelné též na nepřezkoumatelnost správních rozhodnutí.

11. Dle názoru soudu napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné ve smyslu shora popsaném není. Z prvostupňového a napadeného rozhodnutí, jež tvoří jeden celek, vyplývá, jak bylo ve věci invalidního důchodu žalobkyně rozhodnuto. Z rozhodnutí je zřejmé, na podkladě jakých posudků, jejichž podstatou bylo zhodnocení poklesu míry pracovní schopnosti žalobkyně, bylo rozhodováno. Napadené rozhodnutí vychází z obsahu posudku lékařské posudkové služby žalované ze dne 13. 11. 2023, jehož obsah je v rozhodnutí citován. Z odůvodnění rozhodnutí lze seznat jednak skutkové okolnosti případu, včetně důvodu, ve kterém žalovaná spatřovala změnu skutečností rozhodných pro trvání nároku na invalidní důchod (nenaplnění kritérií dle položky 2b, posudkové nadhodnocení při předchozích posouzeních zdravotního stavu), jednak důvody právní, neboť byla řádně uvedena aplikovaná ustanovení relevantní právní úpravy [§ 38, § 39 a § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhlášky a rovněž procesní ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. a správního řádu, dle kterých žalovaná v námitkovém řízení postupovala]. Žalovaná neponechala stranou ani námitky žalobkyně, v nichž brojila proti obsahu prvostupňového rozhodnutí a závěru posudku posudkového lékaře OSSZ. Vypořádala se také s námitkou absence vlastního vyšetření posudkového lékaře a zpracování posudku v nepřítomnosti žalobkyně a konstatovala, že nejde o vadu a shromážděnou lékařskou dokumentaci lze považovat za dostačující. Soudu nic nebránilo, aby přistoupil k přezkumu závěru žalované, že žalobkyně již není invalidní, a proto byly dány podmínky pro odnětí dosud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně.
12. Podmínky pro získání a trvání nároku na invalidní důchod jsou stanoveny zákonem o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, jedná se o invaliditu prvního stupně; jestliže podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně; a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se podle § 39 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona o invaliditu třetího stupně.
13. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až odst. 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb., jejíž příloha obsahuje uvedení míry poklesu pracovní schopnosti dle jednotlivých zdravotních postižení. Rozhodnutí o dávce invalidního důchodu je tedy závislé na odborném posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti, na základě, kterého je určen stupeň invalidity pojištěnce.
14. Správnost závěrů o invaliditě v posudcích vypracovaných v řízení vedeném žalovanou není soud, který nemá medicínské znalosti, schopen sám přezkoumat. Proto bylo v soudním přezkumném řízení doplněno posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., dle kterého posudkové komise posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení. Jak příhodně uvedla žalovaná v reakci na žalobní argumentaci žalobkyně, jedná se o tzv. *povinný důkaz*, který je soud povinen vyžádat. V usnesení ze dne 25. 4. 2024, č. j. 3 Ads 8/2023- 37, NSS k přezkumnému řízení soudnímu na úseku dávek podmíněných dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem konstatoval: „Na rozdíl od „klasického“ přezkumu není v tomto typu řízení těžištěm pouze posouzení, zda žalovaný správní orgán řádně zjistil skutkový stav a zda ho následně po právní stránce adekvátně zhodnotil, ale soud při posuzování zákonnosti rozhodnutí žalované musí

primárně vycházet z vlastního dokazování, především z posudku posudkové komise MPSV. To ostatně vyplývá i z ustanovení § 4 odst. 2 ZOPSZ, které ukládá Ministerstvu práce a sociálních věcí posuzovat zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění. Posudek PK MPSV má povahu tzv. povinného důkazu, bez jehož provedení nemůže soud ve věci rozhodnout, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti.“

15. Protokolem o jednání a posudkem posudkové komise provedl soud dokazování v rámci nařízeného jednání. Při něm setrvala žalobkyně na své žalobní argumentaci, žalovaná se omluvila, souhlasila, aby soud věc projednal v její nepřítomnosti.
16. Podle protokolu o jednání posudkové komise ze dne 21. 8. 2024 jednala posudková komise v příslušném složení za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství. Žalobkyně se k jednání posudkové komise dostavila, posudková komise ji vyslechla k předchozímu pracovnímu zařazení i subjektivním potížím. Žalobkyně byla vyšetřena odborným lékařem v oboru interního lékařství a rovněž předsedkyní komise se zaměřením na pohybový aparát. K žalobě žalobkyně předložila lékařskou zprávu prof. MUDr. P. ze dne 13. 4. 2023 a předchozí posudky o invaliditě, které měla posudková komise k dispozici.
17. Posudková komise v posudku ze dne 21. 8. 2024 konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ale žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně posudková komise shledala stav po opakované operaci pro kýlu v jizvě po dvojnásobném císařském řezu a následné neodkladné hysterectomii pro krvácení. Dále uvedla, že lékařskou dokumentací nebyl prokázán únik moči, urogynekologické vyšetření neproběhlo. Zdravotní postižení posudková komise hodnotila dle kapitoly XV, oddíl A, položka 5a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici 15 %. Tuto navýšila o 10 % z důvodu vlivu onemocnění na schopnost pokračovat v dosavadní výdělečné činnosti.
18. Žalobkyně k provedení dokazování prostřednictvím svého právního zástupce uvedla, že s posudkem nesouhlasí. Namítala, že není možné, aby posudková komise v řízení před soudem zpětně měnila zařazení zdravotního postižení a zdravotní stav žalobkyně hodnotila podle jiné kapitoly a položky příslušné prováděcí vyhlášky, tedy do úplně jiného režimu. Zařazení zdravotního postižení nebylo dostatečně odůvodněno. Upozornila na to, že v posudku bylo konstatováno, že není přítomna porucha vylučování, zpráva prof. MUDr. P. však dokládala občasný únik moči, píchání v břiše, bolesti břicha a při močení, což nebylo reflektováno. Návrh na provedení výsledku praktického lékaře ponechala žalobkyně na úvaze soudu.
19. Provedené důkazy – posudek posudkové komise ze dne 21. 8. 2024 ve spojení s protokolem o jednání posudkové komise z téhož dne – soud hodnotí podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku posudkové komise vypracovaného v intencích § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost posudkové komise a posudek obsahuje stanovené náležitosti. Posudek soud hodnotí z hlediska úplnosti, přesvědčivosti a správnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20). Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nemá medicínské znalosti a nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti posuzovaného.

20. V souzeném případě posudková komise vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, v souladu s § 16b odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. To odpovídá tomu, že žalobkyně má dlouhodobé potíže s břichem a trpí bolestmi břicha, má jizvy po opakovaných operacích břišní kýly a její zdravotní stav byl objektivizován především lékařskými zprávami z chirurgie, včetně lékařského nálezu prof. MUDr. P. ze dne 13. 4. 2023, kterého se žalobkyně dovolávala. Přítomnost odborného lékaře z uvedeného oboru byla logicky zvolena také s ohledem na to, jaká rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena při předchozím posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkovými službami OSSZ a žalované a také při předchozím posouzení invalidity. Současně mohla posudková komise prostřednictvím odborného lékaře žalobkyni vyšetřit z interního hlediska. Žalobkyně byla rovněž vyšetřena se zaměřením na pohybový aparát předsedkyní komise, specialistkou z oboru FBLR (rehabilitační a fyzikální medicíny). Z toho soud dovozuje, že zdravotní stav žalobkyně mohl být řádně zhodnocen dle posudkových kritérií, jak jsou stanovena v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., mohly být zhodnoceny tvrzené trvalé obtíže a bolesti břicha a funkční dopad onemocnění na pracovní potenciál.
21. Soud dále ověřil, že posudková komise měla pro posouzení zdravotního stavu žalobkyně dostatek podkladů. Vycházela nejen ze závěrů chirurgického nálezu prof. MUDr. P. ze dne 13. 4. 2023, který obsáhle citovala, ale i předchozích lékařských zpráv, které byly součástí dosud shromážděné posudkové dokumentace. Na základě nich popsala vývoj zdravotního stavu žalobkyně, operační řešení kýly a jejich výsledky, měla k dispozici závěry kineziologického nálezu. Vycházela tedy jak z podkladů ve spise OSSZ a posudkové lékařské služby žalované, zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. P., tak odborných nálezů. Z tohoto důvodu soud považoval za nadbytečné dokazování doplnit výslechem praktického lékaře MUDr. P., jak se tohoto žalobkyně domáhala v žalobě. K dispozici měla posudková komise také posudky vypracované posudkovými lékaři v předešlých řízeních. Posudek posudkové komise závěry odborných nálezů reflektoval, zejména hodnotil obsah poslední lékařské zprávy prof. MUDr. P. ze dne 13. 4. 2023. Ve shodě s ním posudek konstatoval, že se u žalobkyně jedná o stav po opakovaných operacích pro kýlu v jizvě po dvojnásobném císařském řezu a následné neodkladné hysterectomii pro krvácení. Posudková komise ve svých závěrech reflektovala, že došlo k narušení břišní stěny, fyzická námaha musí být omezena, využíván má být podpurný břišní pás, jak bylo uvedeno ve zmíněném chirurgickém nálezu. Lze dodat, že posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 21. 11. 2013. Skutečnost, že posudková komise vychází ze zdravotní dokumentace staršího data, sama o sobě závěru o úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku nebrání. Z ničeho nevyplývá, že by se zdravotní stav žalobkyně výrazně od kontroly pooperačního stavu, jejíž výsledky byly zachyceny v nálezu prof. MUDr. P. ze dne 13. 4. 2023, do doby vydání napadeného rozhodnutí významně změnil. Ostatně sama žalobkyně se těchto závěrů této lékařské zprávy dovolává.
22. Podle názoru soudu posudková komise přesvědčivě určila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně dle kapitoly XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl A (postižení hlavy, krku, těla), položka 5a (Funkční poruchy po úrazech břicha, nitrobršních orgánů, ledvin) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. Dostatečně se vypořádala s odlišným zařazením oproti posudkům posudkového lékaře OSSZ a posudkové služby žalované, které zdravotní postižení hodnotily dle kapitoly XI, oddíl D, položka 2a (Postižení trávicí soustavy, Kýly, břišní kýla v jizvě). Posudková komise vysvětlila, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se již nejednalo o zdravotní postižení břišní kýla v jizvě s poruchou funkce vnitřních orgánů či dokonce eventraci útrobu, ale stav po opakovaných

operacích, aktuálně bez přítomnosti kýly, ale s následky v oblasti břišní stěny, bez dopadu na funkci nitrobřišních orgánů. Tento závěr není v rozporu s poslední lékařskou zprávou prof. MUDr. P. ze dne 13. 4. 2023, který provedl kontrolu zdravotního stavu žalobkyně po 4 letech po poslední operaci kýly, při které byla žalobkyni provedena plastika břišní stěny a implantována nová břišní síťka, a nelze mu tudíž upřít logiku a opodstatnění. Nutno dodat, že odlišné hodnocení zdravotního postižení dle příslušné kapitoly, oddílu, případně položky přílohy k prováděcí vyhlášce ze strany posudkové komise není zcela neobvyklé a samo o sobě nemůže být důvodem pro zrušení napadených rozhodnutí žalované.

23. Dále posudková komise dostatečně odůvodnila, že se jedná o funkční poruchu po operaci břicha, resp. břišní stěny, a protože není přítomna porucha zažívání a pasáže, není postižena funkce nitrobřišních orgánů, metabolismu, ani není doložena porucha vylučování, jde o poruchu lehkou dle položky 5a, nikoli dle položek 5b či 5c, které zahrnují zdravotní postižení s vyšší procentní mírou poklesu pracovní schopnosti. Ani toto hodnocení není v rozporu s obsahem shromážděné lékařské dokumentaci. Pokud žalobkyně posudku vytýkala, že nezohlednil závěr zprávy prof. MUDr. P. ohledně občasného úniku moči, a není proto řádně zdůvodněn závěr o tom, že není přítomna porucha vylučování, jde o námitku nedůvodnou. Posudková komise v souladu se shromážděnou zdravotní dokumentací konstatovala, že únik moči nebyl objektivizován žádným odborným lékařským vyšetřením. Zmínka o občasném úniku moči se objevila pouze při vylíčení subjektivních potíží žalobkyně před posudkovou komisí, v nálezů prof. MUDr. P. ze dne 13. 4. 2023 žádná taková porucha vylučování popsána nebyla.
24. Posudková komise zvolila horní hodnotu procentní míry poklesu pracovní schopnosti 15 % ze stanoveného rozsahu 10 – 15 %. Postup řádně odůvodnila nutností omezit ze strany žalobkyně fyzickou námahu a využívat podpurný břišní pás, jak doporučoval prof. MUDr. P. v nálezů ze dne 13. 4. 2023.
25. Posudková komise reflektovala, jaké bylo pracovní zařazení žalobkyně v minulosti, a míru poklesu pracovní schopnosti zvýšila podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Tento postup zvolila s ohledem na to, že zdravotní stav žalobkyně má větší vliv na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, tj. v dělnických profesích, které žalobkyně zmiňovala v pracovní anamnéze.
26. Nutno dodat, že posudková komise také řádně odůvodnila, v čem spočívá změna rozhodných okolností pro posouzení invalidity žalobkyně. Přesvědčivě se vypořádala se závěry předchozích posudků, na jejichž podkladě byl žalobkyni v minulosti přiznán a nadále vyplácen invalidní důchod. Konstatování, že z pohledu posudkové komise se v případě hodnocení zdravotního stavu žalobkyně v posudcích ze dne 11. 6. 2020 a 2. 6. 2021 jednalo o nesprávnou aplikaci posudkových kritérií, bylo odůvodněno. Posudková komise vysvětlila, proč bylo ještě akceptovatelné po určitou dobu po prodělané 4. operaci zařazení dle kapitoly XI, oddíl D, položka 2b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., nicméně takto již nelze zdravotní stav žalobkyně hodnotit s odstupem 4 let po úspěšně provedené operaci břišní kýly. Posudek podle názoru soudu vyhovuje požadavkům judikatury správních soudů, že při odnímání pobírané dávky důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je posudková komise povinna přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu pojištěnce při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznána, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 45/2008-46). Konstatování posudkových lékařů, případně posudkové komise v tom směru, že se jednalo o posudkový omyl, či závěr o nadhodnocení

invalidity nelze považovat za porušení principu legitimního očekávání. Pokud byl z tohoto důvodu pojištěnci invalidní důchod v minulosti přiznán, ačkoli jeho dlouhodobě nepřiznivý zdravotní stav již neměl naplňovat invalidizující kritéria, nemůže to být důvodem pro další trvání nároku na invalidní důchod.

27. Soud hodnotí posudek posudkové komise jako úplný a přesvědčivý i s přihlédnutím k tomu, že žalobkyně byla osobně jednáni posudkové komise přítomna a posudková komise prostřednictvím odborných lékařů z oborů interního lékařství a rehabilitační a fyzikální medicíny provedla vlastní přezkoušení zdravotního stavu žalobkyně z interního hlediska i z pohledu vlivu onemocnění na pohybový aparát. Poté konstatovala, že z funkčního hlediska se nejednalo o invaliditu. Uzavřela, že žalobkyně je schopná vykonávat obecně lehké pomocné dělnické profese s manipulací s lehčími předměty s využitím břišního pásu, když zdravotní postižení odpovídá statusu osoby zdravotní znevýhodněné. Tento závěr ostatně koresponduje obsahu nálezu prof. MUDr. P., který konstatoval, že výkon lehčí práce v chráněné dílně je z hlediska dlouhodobé perspektivy zachování uspokojivého zdravotního stavu optimální, a tudíž ani on pracovní zařazení žalobkyně nevyloučil.
28. Pokud žalobkyně namítala, že v řízení před žalovanou bylo provedeno posouzení invalidity, aniž byla pozvána k vyšetření posudkovým lékařem a vyšetření nebylo nařízeno, soud ve shodě s žalovanou konstatuje, že osobní vyšetření posuzované osoby posudkovým lékařem není nutnou podmínkou vypracování posudku, žádné zákonné ustanovení ho nepředepisuje (srov. obdobně rozsudky NSS ze dne 14. 9. 2011, č. j. 4 Ads 82/2011-8; ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013-25; ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 Ads 91/2012-19; či ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014-15). V tomto směru nebylo správní řízení stiženo vadou. Orgán sociálního zabezpečení příslušný k posouzení zdravotního stavu může příjemce dávky nebo žadatele o tuto dávku vyzvat, aby se podrobil vyšetření zdravotního stavu, popřípadě jinému odbornému vyšetření, obvykle je však zdravotní stav posuzované osoby v souladu s § 8 odst. 9 zákona č. 582/ 1991 Sb., resp. odst. 7 uvedeného zákona ve znění účinném od 1. 1. 2024, hodnocen na základě shromážděné zdravotní dokumentace.
29. Nad rámec potřebného zdůvodnění soud konstatuje, že důvodem přiznání invalidity nemohou být případné obtíže posuzované osoby najít na trhu práce vhodné zaměstnání, odpovídající zjištěným zdravotním omezením.
30. Soud tedy dospěl k závěru, že v posuzovaném případě byl zákonným způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti o méně než o 35 %. Proto se u žalobkyně nejedná o invaliditu ve smyslu § 39 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. Zákonným způsobem byla zjištěna změna invalidity, a protože se již o invaliditu nejedná, byly splněny zákonné podmínky postupu podle § 56 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona a žalovaná postupovala v souladu se zákonem, pokud rozhodla o odejmutí invalidního důchodu. Tomuto závěru nebrání ani jiné hodnocení zdravotního postižení žalobkyně a jiná procentní míra poklesu pracovní schopnosti v posudcích, které byly podkladem napadených rozhodnutí žalované.
31. Soud tedy uzavírá tím, že žalovaná vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu, když uvedla, že žalobkyně není nadále invalidní, a proto v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. vyslovila, že se námitky žalobkyně zamítají a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
32. Na základě shora uvedené argumentace shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

33. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 24.10.2024

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně